ב"ה | ערב שבת־קודש פרשת ויקרא | ד' בניסן התשע"ג | 15.3.13 | גיליון מס' 1367

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על־ידי
צעירי־אגודת־חב"ד – המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף־יצחק אהרונוב

הבית הזה שייך לכולנו

בניין היהדות, הכולל את שלמות התורה, שלמות העם ושלמות הארץ, יקר לכולנו מכדי להניח לו לשמש כלי משחק

בים בציבור מרגישים בימים האלה כיל־דים החיים בבית, שבו מריבה בין ההורים יצאה מכלל שליטה. האישה, בכעסה, מנפצת את שְמשות המכונית, והבעל גומל לה בשבירת הכלים במטבח. הילדים מייחלים למי שיחזיר להוריהם את השפיות, מי שיזכיר להם כי הן המכונית הן המטבח שייכים למשפחה כולה.

מאז ומעולם היו חלקים בעם־ישראל שעסקו בהתלהבות יתרה במצווה מסויימת. אלה עוסקים בהרמת קרן השבת, ואלה מדגישים את חשיבותה של גמילות חסדים. אלה מפיצים את חשיבות ההימנעות מדיבור בעת התפילה, ואלה מרימים על נס את הצניעות. האם פירוש הדבר שמצוות וערכים אלה שייכים לקבוצה מסויימת? בדיוק להפך, כולנו צריכים להיות אסירי־תודה לאותן קבוצות, שמטפחות ומרוממות את העניינים האלה, החשובים לכולנו.

מי ישלם את המחיר

יש ציבור שמדגיש ומטפח את אהבת ארץ־ישראל. בני הציבור הזה מוסרים את נפשם למען האחיזה בארץ־ישראל ומשלמים מחיר יקר ביותר למען הערך הזה. האם משמעות הדבר שארץ־ישראל היא עניין שלהם?

כולנו ראינו מה קרה בעקבות החרבת יישובי חבל עזה. המתיישבים שילמו את המחיר הישיר, אבל את התוצאות המרות ספגנו באשדוד ובאשקלון, בקריית־מלאכי ובבאר־שבע. התברר כי במשך כל השנים הגנו מתיישבי חבל עזה בגופם על כולנו.

לכן מצער כל־כך לשמוע את האמירות כי ה'תגמול' על השארת המפלגות החרדיות מחוץ לממשלה יבוא בדמות תמיכה בעקירת יישובים ביהודה ושומרון. ממש 'פעולת תגמול' למופת, שאת מחירה ישלמו תושבי ירושלים ובני־ברק, אלעד וקריית־ספר. המרחק מגבעות יהודה ושומרון לערים האלה קרוב בהרבה מהמרחק שבין רצועת עזה לבאר־שבע.

ואיך מהלך כזה יתאם להחלטת מועצת גדולי התורה בכנסייה הגדולה בשנת תרצ"ז: **"גבולי ארצנו הקדושה תחומים על־ידי מנחיל ארצות בתורתו הקדושה והקבועים לדורות עולם. בלתי־**

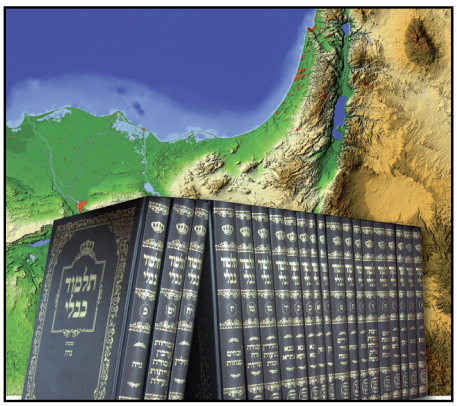

לימוד התורה ואהבת ארץ־ישראל - ערכים היקרים לכולנו

אפשרי משום כך שהעם היהודי מצידו יוותר באיזו צורה שהיא על הגבולות האלה. כל ויתור שכזה אין לו שום ערך"?

לומדים למען כולנו

גם הערך של לימוד התורה וקיום עולם הישיבות אינו אינטרס של ציבור כלשהו. מי שמוסרים את נפשם על שקידה בתורה יומם ולילה עושים זאת למען כולנו. פגיעה בהם, חלילה, היא פגיעה בכולנו.

כדאי להזכיר את הדברים שכתב הרב אברהם־יצחק הכהן קוק, בשנת תרע"ו: **"לפי הכרתנו הדתית, חורבנן של הישיבות, שיהיה נצמח מלקיחת מבחר בניהן לעבודת הצבא, הוא לנו חורבן דתי איום ונורא... תלמידי החכמים העוסקים בתורה הם הם מגינים על הארץ ועוזרים להצלחת הנשק הלאומי, לא פחות וגם יותר מכל החיל הלוחם".**

גם אם יש טענות צודקות מכאן ומכאן, צריך לעשות הכול כדי להרגיע את הסערה ולחתור לקירוב הלבבות. בניין היהדות, הכולל את שלמות התורה, שלמות העם ושלמות הארץ, יקר לכולנו מכדי להניח לו לשמש כלי משחק.

זה הזמן לנהוג באחריות ולחפש את המשותף ולא את המפריד. ואולי דווקא בשעה זו נדרשת אהבת חינם – אהבה בלי סיבה – שהיא שתביא את הגאולה הקרובה.

ספרים

תהלות מנחם

מאת הרבי מליובאוויטש
בהוצאת קה"ת

ביאורי הרבי לפסוקי ספר התהילים. יותר מאלף ביאורים. ערוך בלשון בהירה ושווה לכל נפש. 337 עמ'. טל' 03־9606018.

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף־שמחה גינזבורג
בהוצאת לדורות

חלק ממדורי 'פינת ההלכה' שהופיעו ב'שיחת השבוע'. מאות תשובות לשאלות הלכתיות מעשיות, מוגשות בבהירות ובצירוף מקורות. שני כרכים. טל' 1־700־704120.

באור החסידות (ג)

מאת הרב עומר הלוי
בהוצאת קה"ת

כרך שלישי של ביאור על הספר 'דרך מצוותיך' של אדמו"ר ה'צמח־צדק'. ביאור מובן לכול על עוד שלושה מאמרים מתוך הספר. 362 עמ'. טל' 03־9606018.

מול כוחות הרשע

מאת זלמן רודרמן
בהוצאת המחבר

סיפורו המדהים של ר' אליעזר ננס בימי האימים של השלטון הקומוניסטי. כתוב בשפה קולחת המתאימה לבני הנעורים. 268 עמ'. טל' 1־700־704120.

זמני השבוע

	ירושלים	תל־אביב	חיפה	באר־שבע	אילת	ניו־יורק
כניסת השבת	5:11	5:26	5:18	5:29	5:28	6:44
צאת השבת	6:24	6:26	6:26	6:27	6:24	7:43

מידע על סדרי פסח עם חב"ד
מוקד חב"ד *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר־חב"ד 60840
טל' 072־2770100 • **פקס** 03־9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

לרתום את התענוג

בפרשתנו מופיע הציווי: "כל חֵלֶב לה'". משמעות הדבר היא, שאת החֵלֶב, השומן המובחר בגוף הבהמה, יש להקריב לקב"ה.

הרמב"ם מרחיב חיוב זה על כללות עבודת ה': ש"כל דבר שהוא לשם הא־ל הטוב, שיהיה מן הנאה והטוב". כל דבר הקשור בעבודת ה' ובקיום התורה והמצוות צריך להיעשות בדרך השלמה והטובה ביותר. על האדם לקיים כל מצווה בצורה הנאה והטובה ביותר.

קיום שאינו שלם

מה הדין אם האדם קיים מצווה אך לא בצורה השלמה והנאה? הספרי קורא על כך את הפסוק "ולא תָשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו". כלומר, אם תעשו את המצווה בשלמות, בבחינת "בהרימכם את חלבו ממנו", כי־אז "לא תָשאו עליו חטא"; אבל "אם הפרשתם אותו שלא מן המובחר, אתם בנשיאת עוון".

ההלכה היא שגם אם הפריש האדם תרומה מן היבול הגרוע כדי לפטור את היבול היפה והמשובח – קיים את מצוות הפרשת התרומה, אך עם זה יש בכך משום 'נשיאת עוון', מפני שהיה חסר הקיום של "כל חלב לה'".

תענוג ושמחה

יש בכך גם מסר חשוב לעבודת ה' הרוחנית. 'חֵלֶב' משמעותו חיות גדולה, תענוג ושמחה. יהודי צריך לתת את הכוחות האלה לקב"ה – שהתענוג שלו יהיה ללמוד תורה, להתפלל ולקיים מצוות. לא דיי בעצם קיום התורה והמצוות, אלא על האדם לעבוד את ה' מתוך חיות ותענוג.

אמנם המצווה מתקיימת גם אם היא נעשית מתוך קבלת עול בלבד, כמילוי חובה. ההלכה היא שאפילו מצווה שנעשית שלא לשמה, או שהאדם מקיים אותה בלי להבין את הלכותיה ומשמעותה ־מצווה היא. ובכל־זאת יש בקיום כזה משום 'נשיאת חטא', מכיוון שחסר העניין של "כל חלב לה'".

החדרת חיות

מדוע באמת נחוץ כל־כך שהחיות והתענוג של היהודי יהיו בקיום התורה והמצוות? – מפני שרצון ה' אינו מצטמצם לעצם קליטת התורה במוחו של האדם ולעצם קיום המצוות, אלא הקב"ה רוצה שהתורה והמצוות יהיו תמצית חייו של היהודי. התורה צריכה ליהפך לדמו וקיום המצוות צריך להיות מהות חייו. הביטוי לזה הוא הקיום מתוך חיות, תענוג ושמחה.

לכן אין דיי בלימוד ההלכות היבשות בקיצור שולחן ערוך, אלא האדם נדרש להתעמק בטעמיהן. ומאותו טעם אי־אפשר להסתפק בלימוד החלק הנגלה בלבד של התורה, אלא צריך ללמוד גם את פנימיות התורה, תורת החסידות. פנימיות התורה מחדירה חיות בלימוד החלק הנגלה של התורה, ומסייעת לאדם להפוך את עולמו הפנימי, עד שהתענוג האמיתי שלו והשמחה האמיתית שלו יהיו בעבודת הבורא.

(תורת מנחם כרך מ, עמ' 185, 242)

מן המעיין

מנהיג | מאת הרב אליעזר ברוד

באין מנהיגות

"אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם" (ויקרא ד,ג). עלובה המדינה שרופאה משותק ברגליו, רופא העיניים שלה עיוור, וסנֵגורה נעשֶׂה קטֵגור בדיני הנפשות.

(ויקרא רבה)

העם לומד

בשעה ש"הכהן המשיח יחטא", כאשר המנהיג מורה לעצמו היתר לעבור עבֵרות קלות, או־אז "לאשמת העם" – בא העם ונוטל רשות לעצמו לחטוא חטאים כבדים יותר.

(רבי יעקב מליסה)

וישר באדם אין

זה פירוש הכתוב (מיכה ז,ב) "אבד חסיד מן הארץ וישר באדם אין" – אם המנהיג הוא בבחינת 'חסיד' במעשיו, נוהג לִפְנים משורת הדין, כי־אז האדם הפשוט נזהר לנהוג לפחות על־פי שורת הדין; אבל אם "אבד חסיד מן הארץ", אזי "וישר באדם אין" – האדם הפשוט מורה היתר לעצמו אף בדברים החמורים ביותר.

(רבי יקותיאל המבורגר)

מנהיג ראוי לעם

כל דור מקבל את המנהיגים שהוא ראוי להם. אם "הכהן המשיח יחטא", סימן הוא "לאשמת העם", שהעם חוטא ושרוי בשפל המדרגה.

(רבי שמעון סופר)

הכול תלוי ברב

אחד מחסידיו של רבנו הזקן עמד לקבל עליו משרת רבנות. אמר לו הרבי: זכויות הקהילה וחטאיה, במידות טובות ורעות ובהנהגות טובות ורעות, הכול תולים ברב העיר, שכן עליו יביטו בשבע עיניים, וממנו ילמדו להרע או להיטיב.

הגבול הדק

רב עומד תמיד על הגבול הדק שבין מזכי הרבים ובין חס־ושלום מחטיאי הרבים. הוא עומד תמיד על הגבול שבין עומק רום ובין עומק תחת. ענייני הרבנות צריכים לנגוע בפנימיות נקודת לבבו, כי בנפשו הוא.

(הרבי הרש"ב מליובאוויטש)

בעל־הבית האמיתי

רב נקרא 'מרא דאתרא', כי נתנו לו מן השמים את הכוחות שיהיה בעל־הבית והאדון האמיתי של כל ענייני מקומו, לא רק ברוחניות אלא גם בגשמיות, וזו הזכות והחובה המוטלת עליו.

(אדמו"ר הזקן)

ראש בריא וגוף בריא

רבנים ובעלי תורה נקראים "עיני העדה" ו"ראשי אלפי ישראל". כאשר הראש בריא, גם הגוף בריא.

(הרבי הריי"צ מליובאוויטש)

אמרת השבוע

כנפיים לפרה

רבי ברוך־מרדכי מבוברויסק יצא פעם אחת לקבץ תרומות לצדקה. הוא שם את פניו לעבר ביתו של יהודי עשיר, אך זה מיהר להסתתר בעזרת הנשים בבית־הכנסת. המתפללים רמזו לרב על מקום המחבוא של העשיר, והעשיר מיהר לברוח ולהסתתר במקום אחר.

לבסוף מצא אותו הרב ואמר לו: "לכאורה מתעוררת תמיהה רבה, מדוע ברא הבורא כנפיים לציפור, שמזונותיה מועטים, ואילו לפרה, הזקוקה למזון רב, לא נתן כנפיים, כדי שתוכל למצוא בקלות את מזונה?".

חייך הרב והשיב: "אילו היו לפרה כנפיים, לא הייתה מסכימה לעמוד ולהניח לחלוב אותה, אלא הייתה מתעופפת וברחת"...

פתגם חסידי

"רוצה אתה להתרומם ולהיות למעלה מחברך? מוטב שתקים גבעה לעצמך משתחפר בור לחברך" (המגיד ממזריטש)

ליל שימורים

תלאות רבות עברו על הבעל־שם־טוב משעה שהחליט לעלות לארץ־ישראל, אך הוא לא נרתע מכל ההפרעות ויצא למסע עם בתו אודל.

לאחר גלגולים רבים הגיעו בערב פסח לאיסטנבול שבטורקיה. בידם לא נותרה פרוטה, ובוודאי לא היו להם צורכי החג, אולם דאגתו העיקרית של הבעש"ט הייתה מהסתלקות רוח־הקודש שהייתה חופפת עליו תדיר.

עתה היה ברור לו כי מן השמים אין רוצים בנסיעתו, וכי עליו לחזור לעירו מז'יבוז'. הוא קיבל עליו לחזור, אולם מה יעשה בינתיים? באין־ברירה הלך לבית־המדרש, ושם שפך את ליבו בתחנונים לפני הקב"ה שיעזרהו. בתו יצאה אל חוף הים, סמוך לנמל, לכבס את בגדיהם לקראת החג.

בדיוק אז עבר במקום יהודי עשיר. הוא הבחין באודל הבוכייה, ושאל לסיבת בכייה. ענתה לו אודל כי אביה הוא צדיק מפורסם אשר התגלגל לכאן. אין הם מכירים כאן איש ואין להם במה לחגוג את החג.

הזמין העשיר את אודל ואביה לעשות את ימי החג בביתו. כשהגיע הבעש"ט לביתו לא ראה עליו העשיר שום דבר מיוחד. הוא הורה להגיש לאורחים ארוחה, והחל בהכנות לקראת החג.

הבעש"ט לא טעם מאומה והסתגר בחדרו. בעל־הבית הניח כי האורח עייף מתלאות הדרך, ולכן הלך לתפילת ערבית לבדו. כאשר שב בעל־הבית מהתפילה ביקש מאודל להעיר את אביה. היא אמרה כי אין היא מעזה להעירו, ובעל־הבית החליט לגשת בעצמו ולהעיר את האורח.

כשנכנס לחדר ראה את הבעש"ט ופניו לוהטות כאש, ונחלי דמעות זולגות מעיניו. נבהל האיש ויצא מיד. עתה נוכח כי אורחו איש קדוש הוא והחליט להמתין ליציאתו.

כעבור זמן יצא הבעש"ט מן החדר ועמד להתפלל תפילת ערבית בדבקות נפלאה. לאחר מכן ישב לשולחן הסדר, והחל באמירת ההגדה בקול רם ובהתלהבות עצומה.

בסוף הסדר, באמירת הלל הגדול, עצר פתאום הבעש"ט, פניו בערו כלפידים ועיניו היו עצומות, ואז פקח את עיניו וקרא בקול גדול ובשמחה גלויה: "לעושה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו!".

בסיום הסדר העז בעל־הבית ושאל את הבעש"ט לפשר הנהגותיו, מדוע בכה בתחילת הערב ומה גרם לו לצעוק בהתלהבות בהלל הגדול.

ענה לו הבעש"ט: "מתברר כי לא לשווא הובאתי לאיסטנבול. צרה גדולה התרגשה על יהודי העיר, ומסרתי את נפשי לבטלה, וברוך השם תפילתי התקבלה. כאשר הגעתי לאמירת 'לעושה נפלאות גדולות לבדו' – התבטלה הגזֵרה בפועל".

למחרת בבוקר, בבית־הכנסת, הכריז בהתרגשות אחד מחשובי הקהילה: "יהודים יקרים, ניצלנו בנס מגזֵרה איומה"... הקהל התאסף סביבו, והאיש סיפר:

"לקראת הפסח שִׁכנע הווזיר את הסולטן כי היהודים משתמשים בדם ילד מוסלמי לאפיית מצות. הוא אמר לסולטן כי המצות האלה נקראות 'שמורה', וזה שם קוד פנימי בקרב היהודים למצות שנילושו בדם. הסולטן בדק ומצא שאכן יהודים רבים קונים דווקא מצה 'שמורה'. בעקבות זאת שכנעו הווזיר לאסור את כל אוכלי ה'שמורה' אחר ליל הסדר, ולהוציאם להורג.

"כיצד נודע לי הדבר?", המשיך האיש, "ובכן, לפני שנים, בימי שלטונו של הסולטן הקודם, נזדמן לאבי להציל את חייו של הסולטן. לאות תודה קיבל אישור חתום המתיר למחזיקו להיכנס בכל עת שירצה אל הסולטן.

"אבי מעולם לא השתמש באישור זה. לאחר שנפטר ירשתי את האישור, אך גם אני לא השתמשתי בו מעולם.

"אתמול בצהריים שכבתי לנוח וראיתי בחלומי את אבי. הוא סיפר לי על העלילה הנוראה, והורה לי ללכת מיד אל הסולטן ולומר לו כי עלילת שקר העליל הווזיר על היהודים, וכי הווזיר עצמו אינו מוסלמי אלא נוצרי־יווני. לשם הוכחה עליי לומר לסולטן שישלח שוטרים אל בית הווזיר בעודו ישן, ואז יתברר כי הוא עונד צלב על צווארו.

"התעוררתי משנתי ונטיתי לחשוב כי אין זה אלא חלום. הלכתי לבית־הכנסת ובשובי הביתה ישבתי לערוך את הסדר. פתאום שוב נפלה עליי תרדמה וראיתי את אבי בשנית. הוא הזהיר אותי: 'דע, אם לא תעשה כפי שהוריתי, עלול חלילה לקרות אסון ודם היהודים יהיה על צווארך'.

"לקחתי את האישור ונכנסתי באמצעותו לארמון הסולטן. ביקשתי לפגוש את אימו הזקנה של הסולטן. סיפרתי לה את דברי החלום ואמרתי כי אני משוכנע שהדברים אמיתיים. התחננתי לפניה שתעשה ככל יכולתה לבטל את הגזֵרה.

"אימו של הסולטן הלכה אל בנה ואמרה לו שבעלה, הסולטן הקודם, בא אליה בחלום וציווה עליה להזהיר את בנם מפני דבר רע מאוד שהוא מתכונן לעשות. הסולטן התפלא מאוד, וסיפר לה על הגזֵרה, אך טען כי היהודים ראויים לעונש על שהם אוכלים מצות המעורבבות בדם מוסלמים.

"עתה קראה לי האם לבוא אל הסולטן. סיפרתי את אשר אמר לי אבי בחלום. הסולטן החליט לבדוק אם אמנם הווזיר עונד צלב על צווארו. שוטרים נשלחו אל ביתו, ובראותם כי אכן צלב תלוי בצווארו בערה חמתם והם הרגוהו במכת חרב. מיד הורה הסולטן לבטל את הגזֵרה".

כל זה קרה בדיוק בשעה שהבעש"ט קרא בליל הסדר את המילים "לעושה נפלאות גדולות לבדו".

לומדים גאולה

מאת מנחם ברוד

השאיפה לקרבנות

הרמב"ם פותח את הגדרת תפקידו של המשיח במילים (בתחילת פרק יא מהלכות מלכים): "המלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות דוד ליושנה... ובונה המקדש... וחוזרין כל המשפטים... **מקריבין קרבנות** וכו'". ואכן, כשאנו מבקשים על הגאולה ועל בניין בית־המקדש, העיקר הוא – חזרת הקרבנות.

קין והבל, נוח, האבות – כולם הקריבו קרבנות. זו הייתה אחת העבודות העיקריות של המשכן והמקדש. וגם עכשיו, התפילות שאנו מתפללים אינן אלא תחליף – לא־מושלם – לקרבנות שהיו מקריבים בבית־המקדש.

מילה אחת בעניין הקרבנות חוזרת ונשנית הן אצל מפרשי התורה הן בספרי הקבלה – 'סוד'. הרמב"ן אומר (פירושו לויקרא א,ט): "יש בקרבנות סוד נעלם". בזוהר (חלק ב, רלט,א) הקרבן מכונה: "רזא דקורבנא" (=סוד הקרבן). דיי בכך להמחיש את רום מעלתו של הקרבן.

קרבן 'מכם'

בקרבן שני מרכיבים בסיסיים: א) הקרבן עצמו; ב) המעורבות של האדם המקריב. מעורבות זו של האדם אינה הבאת הקרבן בלבד, אלא גם התייחסות נפשית עמוקה. הרמב"ן אומר שכאשר אדם מביא קרבן, עליו לחשוב שכל מה שנעשֶׂה עכשיו בקרבן, בעצם היה צריך להיעשות בו־עצמו, אלא שבחסד הבורא ניתן לו הקרבן חילוף ותמורה. מחשבה זו צריכה להביאו לידי התעוררות נפשית עמוקה, ועליו לחוש כאילו הוא מקריב את נפשו לקב"ה.

במובן זה אפשר להקריב קרבן גם בימינו. על הפסוק "אדם כי יקריב מכם קרבן לה', מן הבהמה וגו'", תורת החסידות שואלת (לקוטי תורה ויקרא ב,ב): למה נאמר "אדם כי יקריב מכם", ולא "אדם מכם כי יקריב"? אלא שהקרבן הוא אכן "מכם", מעצמכם ממש – עליכם להקריב את נפשכם קרבן לה'. ואיזו נפש? "מן הבהמה" – הנפש הבהמית שבכל אדם. את הנפש הזאת יש 'לשרוף' באש האהבה לה', עד שגם היא תבוא לידי אהבת ה'.

זו המשמעות הרוחנית, הנצחית, של הקרבן – קרבן מלשון 'קירוב', להתקרב אל ה'. להצית אש של אהבה לה' גם בנפש הבהמית (כדברי חז"ל על הפסוק "ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך" – "בשני יצריך"), שגם הנפש הבהמית תאהב את ה' ותכלה אליו. דבר זה נעשֶׂה בעת התפילה, שאז האדם מעורר בליבו אש של אהבה לקב"ה, ושואף להדביק באש הזאת גם את הנפש הבהמית. לכן התפילות הן "במקום קרבנות".

סוד הקרבן

אך הקרבן איננו תהליך נפשי או סמלי בלבד. המרכיב הגשמי – של הקרבת בהמה או מנחה – חשוב עד מאוד. הזוהר אומר: "רזא דקורבנא עולה עד רזא דאין־סוף" (=סוד הקרבן עולה עד סוד האין־סוף). הביטויים שנאמרים בתורה על הקרבנות מדהימים: הקרבן מכונה "לחמי" – 'לחמו' כביכול של הקב"ה. הקרבן הוא "ריח ניחוח לה'" – "נחת־רוח לפניי שאמרתי ונעשה רצוני".

הקרבן אף מעורר רצון חדש אצל הקב"ה – "ונרצה לו". כמו־כן אנו רואים שבקרבנות מוזכר תמיד שם הוי'ה דווקא, שהוא שם־העצם, ולא השמות האחרים. כל זה משקף את ערכו העצום של הקרבן הגשמי.

כאן אנו מגיעים אל 'סוד הקרבן'. כדי להבינו, צריך לדעת מעט על מבנה העולמות הרוחניים. הנקודה היא, שהקרבן מחזיר את העולם לסדר הנכון ששובש. בחי ובצומח יש ניצוץ רוחני ממקור נעלה ביותר. כשאדם נוטל בהמה ומביאה קרבן, הוא מעלה את נפשה לשורשה האלוקי, ועל־ידי כך שופע מהקב"ה אור אין־סופי לעולם. בזמן בית־המקדש עמד העולם בדרגה גבוהה לאין־ערוך בזכות השפע האלוקי שבא על־ידי הקרבנות, ובביאת המשיח יחזרו הדברים לקדמותם, וביתר שאת.

מאת מנחם כהן

עשור של רבנות ראשית

עשור של עשייה. הרב מצגר עם ההגדה החדשה

בעוד ימים אחדים אמורים הרבנים הראשיים לישראל, הרב **יונה מצגר** והרב **משה-שלמה עמאר**, לסיים את תפקידם. הרב מצגר (60) ממונה על הכשרות, הנישואין והבחינות לדיינות. בריאיון ל'שיחת השבוע' הוא סיפר על השינויים שהתחוללו בשנות כהונתו ברבנות הראשית.

"שִׁדרגנו את איכות הכשרות, הן בכשרות הרגילה הן במהדרין של הרבנויות המקומיות", הוא מספר. "הפיקוח מהודק יותר, המשגיחים עברו השתלמויות, ואין משגיחים שמשרתים בקודש בלי תעודה של הרבנות הראשית לישראל. כמו־כן יש כיום פיקוח שלנו על השחיטה. אני אישית נוסע עם חברי ועדת המִשחטות בשעה ארבע בבוקר, לראות את השחיטה, לבדוק סכינים, להעיר, לשפר ולייעל. אנו מפקחים על בתי־מטבחיים בארץ ובעולם, בפרט בדרום־אמריקה שמשם מיובא לארץ רוב הבשר הכשר".

השגחה על המשגיח

הרב מצגר מודע לכך שרבים בציבור מעדיפים כשרות מהודרת יותר, ואין לו תרעומת על כך. "תפקידה של הרבנות", הוא מסביר, "לתת כשרות לכלל האוכלוסייה. מטרתנו בראש ובראשונה היא לזַכות את הרבים. אם נשאף ליישם את כל ההידורים, התוצאה המעשית תהיה שמי שהכשרות אינה חשובה להם כל־כך, יאכלו טרף. תמיד יש מקום לעוד הידורים והחמרות".

בעת האחרונה פורסם תיעוד של משגיח שמבקר לכמה שניות במסעדות שעליהן הופקד. "ברגע שנודע לנו על הדבר הזה, מיד דאגנו לטפל בזה", אומר הרב מצגר. "הורינו לרבנויות האזוריות לפקח על המשגיחים באמצעים טכנולוגיים, שמאתרים את המשגיח בכל רגע נתון. אמצעי זה מאפשר לעקוב מקרוב אחר מעשיו".

תעודה דיגיטלית

הרב מצגר מספר על עוד שני חידושים בתחום הכשרות: "החלטנו לקדם תעודת כשרות דיגיטלית, שבה יהיה אפשר לראות מתי התעודה נכנסה לתוקף, מתי פג תוקפה, טלפון המשגיח ועוד. התעודה נשלטת על־ידי הרבנות המקומית. בקרוב גם יושק סמל כשרות אחיד בכל הארץ".

עוד תחום שהרב מצגר מציין הוא הבחינות לדיינות. "כשנכנסנו לתפקיד ממוצע הנבחנים מדי שנה לדיינות ולרבנות עמד על תשע־מאות איש. כיום הממוצע עומד על שבעת־אלפים ומאתיים. נוסף על כך הגדלנו את מספר הבוחנים והידקנו את הביקורת גם עליהם".

מהפכה בתפוצות

הרב מצגר מציין בסיפוק גם פעילות רחבה בתפוצות. "הצלחנו לעשות דברים גדולים ברחבי תבל", הוא מספר. "למשל, בהונגריה, ברוסיה ובאוקראינה הצלחנו להשיב בתי־כנסת שנגזלו מן היהודים. בפולין קידמנו חוק למניעת ביזיון תשמישי קדושה, לאחר שהתברר כי גווילי ספרי־תורה מימי השואה מועברים לעבודות עור. זה מקרוב אושר בגרמניה חוק המאפשר את קיום ברית המילה, דבר שעליו עמלנו רבות. בפעילויות רבות נעזרנו בשלוחי חב"ד הפועלים ללא לֵאות ברחבי תבל".

בימים האלה השיק את המהדורה השנייה של ההגדה לפסח בעריכתו, בהוצאת 'לדורות'. "מספר העמודים הוכפל", הוא אומר. "ליקטתי עוד חומרים והכללתי אותם במהדורה החדשה. בקרוב תופיע בע"ה מהדורה באנגלית".

כל תכשיט מכיל הטבעה מיקרופילית עם תוכן הסגולה ושילוב מיוחד של אבני החושן

כוחה הרקיע
תכשיטי קדושה
מוקד הזמנות:
04-845-2345
www.kezohar.com

המתנה לאשה
תכשיט
אשת חיל

סגולת האושר
תכשיט
פרק שירה

סגולת הזיווג
תכשיט
שירת הים

ניתן להשיג בתוך / בסמוך / שילובים חוזר

להגל הג הפסח
תכשיט שירת הים, אשת חיל ופרק שירה במחיר מיוחד לקוראי שיחת השבוע

מעוניין לקנות
ספרי תורה
פסולים
(גם מיועדים לגניזה)
וכן כלי כסף, רימונים לס"ת,
כתרים, אצבעות,
מגילות אסתר פסולות ועוד...
052-9772525

דו"ח הפסקות הריון של משרד הבריאות קבע
ירידה בשיעור
ההפלות החוקיות
בעקבות
התמיכה והסיוע
של אגודת "אפרת"
24%
בזכותכם גדל הברכה ותרבו!

אגודת "אפרת" 02-5454500 www.efrat.org.il

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

פינת ההלכה

משחת שיניים וקוסמטיקה

שאלה: האם משחת שיניים צריכה הכשר לפסח?

תשובה: משחות שיניים מכילות גליצרין, שייתכן כי הוא מופק מן החי. במקצתן יש תרכובות פלואור וחומרים פעילי שטח, שיש חשש לכשרותם.

לפסח ייתכן חשש חמץ בסורביטול, וכן באלכוהול (מחו"ל) המשמש לתמציות טעם וריח.

החומרים הללו פגומים מאכילת אדם, ולפעמים גם מאכילת כלב, והשימוש בהם (אפילו אם מרגישים טעם בפה) אין בו משום הנאת אכילה, וגם פולטים מהפה את כל החומר. לכן מצד הדין אין איסור להשתמש במשחות שיניים, הן בפסח הן בכל השנה (ההיתר בפסח הוא רק אם הייצור נעשה קודם הפסח).

עם זה ישראל קדושים הם, ורבים מחמירים להשתמש רק במשחת שיניים שיש לה הכשר לפסח.

שאלה: מה דין תכשירי קוסמטיקה וסבונים בפסח?

תשובה: ברבים מהחומרים האלה יכולים להיות רכיבים המופקים מן החי, ומהם העלולים להכיל חמץ, כגון אלכוהול.

יש דיון אם מותר לסוך את הגוף בחומרים האסורים באכילה, וכל־שכן בחמץ האסור בהנאה. אמנם רובם ככולם פגומים אפילו מאכילת כלב, וגם אם הם נוגעים במאכל או נכנסים לפה, אין בהם איסור מן הדין (אם יוצרו לפני פסח). ובפרט לכל השנה.

ובכל־זאת רבים נזהרים בשפתונים ובקרם ידיים שיהיו בהכשר לפסח.

מקורות: ראה פסחים כא,ב. ר"ן שם. ע"ז סז,ב. שו"ע או"ח סי' תמב ס"ט. יו"ד סי' קג ס"ב. רמ"א יו"ד סי' קח ס"ה ונו"כ. שו"ת: אור לציון ח"ג פ"ח. הר צבי יו"ד סי' צה. מעשה חושב ח"ה סי' ח. (וע"ע משנה הלכות ח"ט סי' קנד). 'הכשרות' פכ"א סמ"ט ואילך, ע' ואילך. פסקי תשובות סי' תמב ס"ק ב ובהערות.

מרגישים חג באושר עד
פסח כשר ושמח!
פסח כשר ו...
אושר עד